

Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης
Φυλῆς Ἀττικῆς

«Εὐχαριστήρια 2007»

πρὸς τιμὴν τοῦ Σεβασμιωτάτου
Μητροπολίτου καὶ Πατρὸς ἡμῶν κ. Κυπριανοῦ

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α

Μέρος Α'. →

Ἑκκλησιαστικὴ Χορφήδια

1. - *«Φαιδρῶς προὔπαντήσωμεν χαίροντες...»*. Ἦχος β'. Ὕμνος ὑποδοχῆς.
2. - Εἴσοδος Σεβασμιωτάτου
Μητροπολίτου καὶ Πατρὸς ἡμῶν κ. Κυπριανοῦ.
3. - *«Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα»*.
4. - *«Θείας πίστεως τῇ φωταυγείᾳ»*. Ἦχος γ'.
Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης.
5. - Στίχοι ἐκ τῆς Δοξολογίας. Ἦχος πλ. β'.
Γεωργίου Βιολάκη.
6. - *Στάσις Α' Τυπικῶν*. Ἦχος πλ. δ'.
7. - *Ἐγκώμια Ἑορταστικά*.
Ἦχος πλ. α'. *«Ἡ Ζωὴ ἐν τάφῳ»*.
Ἀκροστιχίς: «ὦ Πάτερ, χαῖρε!».

Μέρος Β'. →

Ὁμιλία – «Χαιρετισμὸς» – Δῶρον

1. - Ὁμιλία Ἑόρτια:

«Ἡ ἐν Χριστῷ Παρθενία,
ὡς τρόπος ζωῆς στὸν σύγχρονο κόσμο».

2. - «Χαιρετισμὸς Εὐγνωμοσύνης». Ἐκ μέρους τῶν λαϊκῶν.

3. - Προσφορὰ δώρου εἰς τὸν ἐορτάζοντα Σεβασμιώτατον Πατέρα ἡμῶν κ. Κυπριανόν. Ἱερὰ Εἰκόνα: «Ἡ Ἐπίσκεψις τῆς Θεομήτορος εἰς τὸν Ὅσιον Σεραφεῖμ τοῦ Σάρωφ».

Μέρος Γ'. →

Χορωδία - Ὁρχήστρα

«Ἑλληνορθόδοξη Κληρονομιά»

1. - «Δέσπη στὴν Θεοτόκο γιὰ τὴν Ἱεραποστολή».

2. - Ὁργανικὸ Κρητικὸ. Ρεθυμνιώτικο συρτό.

3. - Στεργιανὴ πατινάδα.

4. - «Πουλάκι μου, ποῦ ἔτρεχες;». Δημοτικὸ Ἠπείρου. Ἦχος α'. Ρυθμὸς δίσημος.

5. - Ὁργανικὸ Ἀργεῖτικο.

6. - «Καλῶς ἄρισες βροχούλα». Παραδοσιακὴ μελωδία. Στίχοι φθινοπωρινοί. Καλαματιανό. Ρυθμὸς ἐπτάσημος.

Μέρος Δ'. →

Ἀπαγγελία – Παρουσίασις

• - «Τὸ Ὅραμα τῆς Θεοτόκου στὸν Ὅσιο Σεραφεῖμ τοῦ Σάρωφ». Ἀπαγγέλει ὁ Καθηγητὴς κ. Ὀνούφριος Σῶχος.

Μέρος Ε'. →

Καταληκτῆρια

1. - Εὐχαριστίαι, χαιρετισμοί, εὐχαί.

2. - Πολυχρόνιον. Ἦχος β'.

3. - Διανομὴ γλυκυσμάτων καὶ εὐλογιῶν.

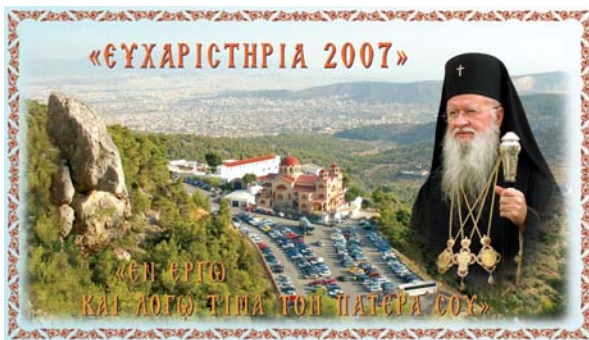
4. - «Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν...».

Τέλος

καὶ τῷ Θεῷ ἡμῶν

δόξα καὶ εὐχαριστία!

«Εὐχαριστήρια 2007»

Μέρος Α΄.

1. – «Φαιδρῶς προϋπαντήσωμεν χαίροντες...».

«Φαιδρῶς προϋπαντήσωμεν χαίροντες τὸν Χριστοῦ Ποιμένα καὶ λειτουργὸν Κυρίου ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς· τοῦτον ὑποδεξώμεθα κράζοντες, πρεσβεΐαις τῶν Ἁγίων Σου, Κύριε, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς».

2. – Εἴσοδος Σεβασμιωτάτου Πατρὸς ἡμῶν.
3. – «Εἶς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα».
4. – Ἀπολυτίκιον.

Ἄπολυτίκιον τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης.

Ἦχος γ΄. Θεΐας πίστεως.

Θεΐας πίστεως, τῆ φωταυγεία,
σκότος ἔλιπες, τῆς ἀσεβείας,
καὶ φωστὴρ τῆς ἀληθείας γεγένησαι·
ποιμαντικῶς γὰρ φαιδρύνας τὸν βίον σου,
Κυπριανὲ τῆ ἀθλήσει δεδόξασαι.
Πάτερ Ὅσιε, τὸν Κτίστην ἡμῖν ἰλέωσαι,
ὁμοῦ σὺν Ἰουστίνῃ τῆ θεόφρονι.

• ΕΚΦΩΝΗΤΗΣ:

Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς, σεβαστοὶ Πατέρες καὶ Μητέρες, ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφές·

Μὲ ἰδιαίτερη χαρὰ καὶ εὐγνωμοσύνη Σᾶς καλωσορίζουμε καὶ πάλι στὰ «*Εὐχαριστήριά*» μας.

Ἡ Ἐκδήλωση αὐτὴ ἔχει καθιερωθῆ ἀπὸ τὸ ἔτος 1976 ἀπὸ τὴν Ἀδελφότητά μας, ἐπὶ τῆ ὀνομαστικῆ ἑορτῆ τοῦ πνευματικοῦ μας Πατρὸς καὶ Καθηγουμένου, τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ὁρωπού καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ, Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων.

Σᾶς εὐχαριστοῦμε θερμότατα, διότι μὲ τὴν παρουσία Σας ἀπόψε τιμᾶτε γιὰ πολλοστὴ φορὰ τὸν πολυσεβαστο Γέροντα, Ὁδηγό, Πατέρα καὶ Μητροπολίτη μας, ἀλλὰ καὶ τὴν Ἀδελφότητά μας τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης.

Ἐπικαλούμεθα ἐγκάρδια τὴν θερμὴν προστασία τῆς Θεοτόκου καὶ τῶν Ἁγίων μας, ἀλλὰ καὶ τὶς προσευχές Σας, γιὰ τὴν ἐπιτυχία τοῦ Προγράμματός μας, τὸ ὁποῖο ἀνοιξε ἡ Χορωδία μας μὲ τὸν Ὑμνο ὑποδοχῆς «*Φαιδρῶς προὔπαντήσωμεν χαίροντες...*» εἰς ἦχον δεύτερον, καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης.

Θὰ ἐπακολουθήσουν στίχοι ἐκ τῆς Δοξολογίας, Γεωργίου Βιολάκη εἰς ἦχον πλάγιον τοῦ δευτέρου.

5. - Στίχοι Δοξολογίας.

• ΕΚΦΩΝΗΤΗΣ:

Τὰ «*Εὐχαριστήρια*», ἡ ἐτήσια αὐτὴ Ἐκδήλωσίς μας, εἶναι μία Ἑορτὴ εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν Κύριο καὶ Θεό μας, μία Ἑορτὴ δοξολογίας τοῦ Ὄνόματός Του, διότι μᾶς ἔχει ἀξιώσει νὰ ἔχουμε ἕναν τόσο φιλόπαιδα Πατέρα, τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη μας κύριο Κυπριανό.

Ἡ πρώτη στάσις τῶν Τυπικῶν, τὴν ὁποία θὰ ψάλῃ ἐν συνεχείᾳ ἡ Χορωδία μας σὲ ἦχο πλάγιο τοῦ τετάρτου, ἐκφράζει ἄριστα τὸν εὐχαριστιακὸ καὶ δοξολογικὸ χαρακτῆρα τῆς Ἐκδηλώσεώς μας.

6. - *Στάσις Α΄ Τυπικῶν. Ἦχος πλ. δ΄.*

Στάσις Α΄ Τυπικῶν. Ἦχος πλ. δ΄.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον,
καὶ πάντα τὰ ἐντὸς μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον,
καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.
Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου,
τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.
Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου,
ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.
Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος,
καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῆ,
τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
Οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος,
μακρόθυμος καὶ πολυέλεος·
οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μνηεῖ.
Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν,
οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.
Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς,
ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ
ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν,
ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς,
ῥοκτεῖρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν,
ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν,
ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ,
ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.
Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος,
καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν,
τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ,
καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.
Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοιμάσασκε τὸν θρόνον αὐτοῦ,
καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ,
δυνατοὶ ἰσχυῖ, ποιῶντες τὸν λόγον αὐτοῦ,
τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ,
λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιῶντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ,
ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ,
εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

• ΕΚΦΩΝΗΤΗΣ:

Θὰ ἀκολουθήσουν ἔνδεκα νέα Ἑγκώμια Ἑορταστικά. Ἦχος πλάγιος τοῦ πρώτου. «Ἡ Ζωὴ ἐν Τάφῳ».

Τὰ νέα αὐτὰ Προσόμοια ἀποτελοῦν ἓνα ἀκόμην ποίημα καὶ μία ἀκόμην ταπεινὴ προσφορά τῆς Ἀδελφότητός μας πρὸς τὸν Σεβασμιώτατο Πατέρα καὶ Μητροπολίτη μας, εἰδικὰ γιὰ τὰ ἀποφινὰ «*Εὐχαριστήρια*».

Ἀξίζει νὰ σημειωθῆ, ὅτι ἡ Ἀκροστιχὶς τῶν Ἑγκωμίων αὐτῶν, δηλαδὴ τὰ πρῶτα γράμματα τῶν δεκατριῶν Προσομοίων, σχηματίζουν τὸν χαιρετισμό: «*ὦ Πάτερ, χαῖρε!*».

7. - Ἑγκώμια Ἑορταστικά.

Προσόμοια. Ἦχος πλ. α'. Ἡ Ζωὴ ἐν Τάφῳ.

Ἀκροστιχίς: «*ὦ Πάτερ, χαῖρε!*».

Ὕ(ω) Ποιμὴν καὶ Πάτερ,
νῦν τελοῦντες τὴν Σὴν,
έορτὴν καθικετεύομεν ἅπαντες,
τὸν Δεσπότην τῶν ἀπάντων ὑπὲρ Σοῦ.

Πατρικῶς νῦν πάντα,
ἐπευλόγει Ποιμὴν,
τὰ Σὰ τέκνα καὶ ἐκ βάθους εὐχήθητι,
ὑποθήκας Σου τηρεῖν ἐπακριβῶς.

Ἄθυμίαν λῦσον,
ταῖς αὐγαῖς Σου Σωτήρ,
ἐκ καρδίας τοῦ Πατρὸς ἡμῶν τάχιον,
καὶ ἐνστάλαξον χαρὰν τὴν ὑπὲρ νοῦν.

Τῶν Σῶν τέκνων, Πάτερ,
ταῖς εὐχαῖς ὁ Χριστός,
δωρηθείοι Σοι τοῦ βίου μακρότητα,
ἐν εἰρήνῃ καὶ χαρᾷ διηνεκῆ.

Ἐν φωτὶ καὶ δόξῃ,
Οὐρανίων Σκηνῶν,
ἀξιῶσαι Σε, ὦ Πάτερ, ὁ Κύριος,
ἐνθα πάντων τῶν Δικαίων οἱ χοροί.

Ῥῶσιν καὶ ὑγείαν,
τῷ Ποιμένι ἡμῶν,
μὴ ἐλλίπης τοῦ παρέχειν, Φιλάνθρωπε,
ἵνα δόξαν Σοι προσφέρῃ ἐσαεὶ!

Χαίροις τῶν Ἁγίων,
Ἄσωμάτων πληθύς!
καὶ καταύγασον ἀκτίσι Σου ἅπαντας,
τοὺς αἰτοῦντας τοῦ Πατρὸς ἡμῶν εὐχὴν.

Ἄνυμνοῦμεν Μάρτυς,
τοὺς ἀγῶνας τοὺς Σούς,
καὶ αἰτοῦμεν προσδοκίας ἐκπλήρωσον,
τοῦ Πατρὸς ἡμῶν, σεπτὲ Κυπριανέ!

Ἰουστίνα Μάρτυς,
καὶ Παρθένε σεμνή,
Σοὶ προσπίπτομεν ἐν πίστει δεόμενοι,
δωρηθῆναι εὐεξίαν τῷ Πατρὶ!

Δόξα.

Ῥεῖθροις χαρισμάτων,
ὦ Ἁγία Τριάς,
νῦν κατάρδευσον καρδίαν Πατρὸς ἡμῶν,
δι' εὐχῶν δὲ τῶν αὐτοῦ σῶσον ἡμᾶς!

Καὶ νῦν.

Εἰρηνεύοις, Κόρη,
τοῦ Ποιμένος ἡμῶν,
τὴν καρδίαν τῷ Χριστοῦ θείῳ ἔρωτι,
καταφλέγουσαν αὐτὴν νῦν καὶ ἀεὶ!

Μέρος Β΄.

• ΕΚΦΩΝΗΤΗΣ:

Εὐχαριστοῦμε θερμότατα τὴν ἐκκλησιαστικὴ μας Χορωδία, ἡ ὁποία μᾶς προετοίμασε, ὥστε – μὲ τὴν χάρι τῆς προσευχῆς – νὰ προσεγγίσουμε ὅσα θὰ ἐπακολουθήσουν.

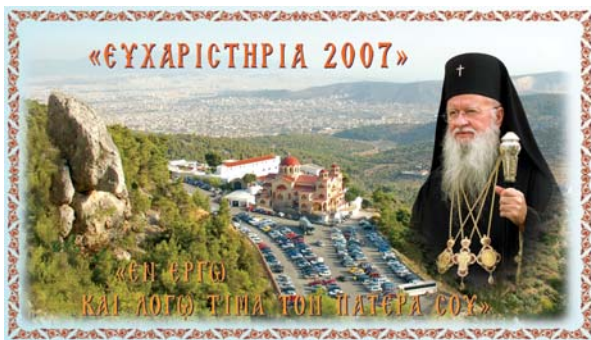
Ἐφέτος ἔχουμε ἐπιλέξει ὡς θέμα τῆς καθιερωμένης ἐόρτιας Ὁμιλίας τὴν Παρθενία.

Ἡ ἀγγελικὴ πράγματι αὐτὴ ἀρετὴ εἶναι ἀρκετὰ παρεξηγημένη, ἕως καὶ ἀκατανόητη, στὴν δύσκολη ἐποχὴ μας.

Παρακαλῶ τὸν Θεοφιλέστατο Ἐπίσκοπο Μεθώνης κύριο Ἀμβρόσιο νὰ προσέλθῃ στὸ Βῆμα, γιὰ νὰ μᾶς βοηθήσῃ νὰ προσεγγίσουμε «τὴν ἐν Χριστῷ Παρθενία, ὡς τρόπο ζωῆς στὸν σύγχρονο κόσμο».

1. – *Ὁμιλητής. Πανηγυρικὸς τῆς ἡμέρας.*

«Εὐχαριστήρια 2007»

Ἡ ἐν Χριστῷ Παρθενία ὡς τρόπος ζωῆς στὸν σύγχρονο κόσμο

*Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα μας
καὶ πολυσέβαστε πνευματικέ μας Πατέρα·
Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς·
Σεβαστοὶ Πατέρες καὶ Μητέρες·
Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφές·*

ΤΗΝ ΟΜΙΛΙΑ αὐτὴ τῆς ἀποψινῆς μας Ἐκδηλώσεως ἄρχισα νὰ καταγράψω πρὶν ἀπὸ δύο περίπου μῆνες, φιλοξενούμενος στὴν Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Ντιβέγιεβο στὴν Ρωσία, στὸ γυναικεῖο Κοινόβιο ποῦ ἵδρυσε ὁ Ὅσιος Σεραφεῖμ τοῦ Σάρωφ.

Ἐκεῖ πρόσεξα, ὅτι ὁ Ὅσιος Σεραφεῖμ, μὲ τὴν ἐντολὴ τῆς ἰδίας τῆς Παναγίας Παρθένου, χώρισε τὶς Μοναχὲς σὲ δύο διπλανά, ἀλλὰ χωριστὰ Κοινόβια: ἓνα γιὰ τὶς παρθένες καὶ ἓνα γιὰ τὶς χῆρες.

Πρόσεξα ἐπίσης, ὅτι ἡ τάφος τῆς Παναγίας, ἐκεῖ ποῦ κατὰ τὴν παράδοσιν τοῦ Ὁσίου Σεραφεῖμ περπατάει μία φορὰ τὴν ἡμέρα ἢ Παναγία, περικυκλώνει μόνον τὸν Παρθενῶνα, τὸ τμῆμα τῆς Μονῆς ποῦ εἶναι ἀποκλειστικὰ γιὰ τὶς παρθένες Μοναχές.

Γιατί λοιπόν υφίσταται αυτή ή διαφορά; Γιατί υπάρχει αυτή ή ειδική εύλογία στις παρθένες Μοναχές;

Αυτή είναι ή σκέψις, με την οποία θα ήθελα να εισαγάγω τὸ θέμα τῆς σημερινῆς ὁμιλίας περὶ τῆς ἐν Χριστῷ Παρθενίας.

* * *

ΘΑ ΜΠΟΡΟΥΣΑΜΕ να υποστηρίξουμε, ὅτι γιὰ τὴν σύγχρονη ἐποχή, ἂν καὶ ὅλες οἱ χριστιανικὲς ἀρετὲς εἶναι ἀντίθετες πρὸς τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου, καμμία ἄλλη ὅμως δὲν εἶναι τόσο ἀντίθετη ὅσο ἡ Παρθενία.

Σὲ μία ἐποχή, κατὰ τὴν ὁποία τὰ πάντα ὠθοῦν τὸν ἄνθρωπο, ἀπὸ τὴν μικρὴ του ἀκόμη ἡλικία, πρὸς τὴν ἀπόλαυσι τῶν σαρκικῶν ἡδονῶν, ἡ Παρθενία φαίνεται στὸν κοσμικὸ ἄνθρωπο σὰν κάτι ἀλλότριο, παράξενο, μᾶλλον σὰν κάτι πρὸς τελείαν ἀποφυγὴν.

Γιὰ τὸν λόγο αὐτὸ ἡ παρθενία ἔχει στὶς ἡμέρες μας μισθὸν πολὺ περισσότερο ἀπὸ ὅ,τι εἶχε στὶς παλαιότερες γενεές, ὅποτε ἦταν κάτι τὸ φυσικὸ καὶ αὐτονόητο, τὸ ὁποῖο τιμοῦσαν ὅλοι.

Τίθεται ὅμως τὸ εὐλογο ἐρώτημα: γιατί ἄρα γε ἀπολαμβάνει ἡ Παρθενία τόσο ὑπερβολικὴ τιμὴ ἀπὸ τὴν Ὁρθόδοξη Παράδοσι, ἀπὸ ὅλους τοὺς Πατέρας τῆς Ἐκκλησίας;

Ἄλλωστε, εἶναι καὶ ἀξιοσημείωτον, ὅτι ἓνα ἀπὸ τὰ ὠραιότερα ἐγκώμια γι' αὐτήν, ἀπὸ τὰ πολλὰ ποὺ ἔγραψαν οἱ θεοφόροι Πατέρες, εἶναι τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου Νύσσης, ὁ ὁποῖος ἦταν ὁ ἴδιος ἐγγαμος!

Προτοῦ ὅμως νὰ ἐξετάσουμε τὸ θέμα αὐτό, εἶναι ἀναγκαία κάποια παρένθεσις.

* * *

ΕΝΝΟΕΙΤΑΙ, ἐφ' ὅσον ἔχουμε ἐλεηθῆ νὰ εἴμεθα Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί, ὅτι ἡ Παρθενία ἀποκτᾷ τὴν ἀξία της καὶ εἶναι πολύτιμος μόνον ὅταν γίνεται γιὰ χάρι τοῦ Χριστοῦ μας καὶ ἀπὸ ἀγάπη πρὸς Αὐτόν· ἐξ ἑαυτῆς ὅμως, ὡς ἓνας ἀπλὸς τρόπος βιοτῆς, ὄχι μόνον δὲν ἔχει ἀξία, ἀλλὰ μᾶλλον τὸ ἀντίθετον, διότι πιθανὸν νὰ ἐμπνέεται ἀπὸ φιλαυτία, ἐγκεντρισμὸ καὶ ὑπερηφάνεια.

Ἡ Ἁγία Αἰκατερίνη, παραδείγματος χάριν, ἦταν παρθένος καὶ πρὶν ἀκόμη νὰ πιστεύσῃ στὸν Χριστό· ἐν τούτοις, ὅπως γνωρίζουμε ἀπὸ τὸν Βίό της, ἡ παρθενία της ἐλογίζετο ἀπὸ τὸν Χριστὸ ὡς ἀκάθαρτος καὶ ἐπομένως ἀπαράδεκτος, καὶ ὄχι βεβαίως ὡς ἀρετὴ. Μετὰ ὅμως τὴν ἐπιστροφὴ καὶ τὴν βάπτισί της, τὴν ἀξίωσε ὁ Χριστὸς νὰ ἐνωθῆ μαζί Του μυστικῶς.

Μᾶς δηλώνει μὲ αὐτὸν τὸν τρόπο ἡ Ἁγία, ὅτι στὸν Χριστιανὸ ὑπάρχει ἡ ἀνάγκη ἐνὸς βαθύτερου τρόπου τινὰ γάμου, δηλαδὴ τῆς

ψυχικῆς ἐνώσεως μὲ τὸν «ἄλλον», καὶ ὅτι ἡ ψυχὴ ποὺ μένει χωρὶς αὐτὴν τὴν ψυχικὴ ἐνωσι, μένει καὶ ἄκαρπος καὶ ἄτεκνος πνευματικά.

Ἄκριβῶς ἐδῶ ἔγκειται ἡ μεγάλη διαφορὰ μεταξὺ τῆς ἐγγάμου καὶ τῆς παρθενικῆς ζωῆς, διότι ἂν καὶ ἡ πρώτη εἶναι ἀπὸ τὸν Θεὸν εὐλογημένη, ἐφ' ὅσον ἀποτελεῖ ἓνα ἀσφαλὲς πλαίσιο ἀγῶνος γιὰ τὴν σωτηρία, στὴν δευτέρη ὁμως πραγματοποιεῖται ἡ κατ' εὐθειαν ἐνωσις τῆς ψυχῆς μὲ τὸν Ἐπουράνιο Νυμφίον Χριστό.

Ἡ ἀπλὴ παρθενία, δυσκατόρθωτος πράγματι ἀνέκαθεν καὶ ἰδίως στὴν ἐποχὴ μας, παραμένει μόνον μία προσωπικὴ μας ἐπιλογή, ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι ἡ ἐν Χριστῷ Παρθενία, δηλαδὴ ἐφ' ὅσον δὲν ἀποβλέπει στὴν μυστικὴ ἐνωσι μὲ τὸν Χριστό.

Στὴν περίπτωσι αὐτῇ, ποὺ ἡ Παρθενία εἶναι μετὰ τοῦ Χριστοῦ καὶ ἐν Χριστῷ, τότε μόνον πραγματοποιεῖται ἡ ἀλήθεια, ὅτι ἡ ἐγγαμος ζωὴ εἶναι βεβαίως τιμία καὶ εὐλογημένη, ἀλλὰ ἡ Παρθενία εἶναι πολὺ ὑψηλότερα, εἶναι δυσθεώρητος.

Τότε, κατανοοῦμε γιὰτί ἡ Ἁγία Γραφή καὶ οἱ Ἅγιοι Πατέρες ἐπαινοῦν καὶ ἐγκωμιάζουν μὲ ὑψηλὰ ἐγκώμια καὶ ἐπαίνους τὴν ἀρετὴ τῆς Παρθενίας.

* * *

Ἡ ΠΑΡΘΕΝΙΑ ὀρίζεται ὡς ἡ ἄρνησις μιᾶς τῶν φυσικῶν σωματικῶν λειτουργιῶν, καὶ μάλιστα ἐκείνης, ἡ ὁποία περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη λειτουργία ἔλκει τὸν ἄνθρωπο, ψυχῇ τε καὶ σώματι, πρὸς τὰ γῆινα.

Ἄν καὶ εἶναι ἀλήθεια, ὅτι εὐκολώτερα ἐλευθερώνεται κανεὶς ἀπὸ τὰ σαρκικὰ πάθη παρὰ ἀπὸ τὰ ψυχικά, ἐν τούτοις τὸ σαρκικὸ πάθος εἶναι ἐκεῖνο τὸ πάθος, ἀπὸ τὴν ἐπήρεια τοῦ ὁποίου σχεδὸν κανεὶς δὲν εἶναι ἀπαλλαγμένος, καὶ ἐναντίον τοῦ ὁποίου ὁ κάθε ἀγωνιζόμενος Χριστιανὸς εἶναι ὑποχρεωμένος διαρκῶς νὰ παλεύῃ.

Μεγάλος ὁ ἀγὼν, μέγιστος ὁμως ὁ μισθός.

Ἄκόμη καὶ ἡ ἐπιστήμη τῆς ψυχολογίας ὁμολογεῖ σήμερα, ὅτι μὲ τὴν ἐγκράτεια, οἱ δυνάμεις ποὺ σὲ ἄλλη περίπτωσι θὰ καταναλώνονταν στὴν σεξουαλικὴ λειτουργία, χρησιμοποιοῦνται ἄλλοῦ· δηλαδὴ, ὁ ἐγκρατὴς ἄνθρωπος ἔχει περισσότερες δυνάμεις ψυχικὲς καὶ σωματικὲς γιὰ κατορθώματα, ἀγῶνες καὶ ἔμπνευσι.

Ὁ νοῦς τοῦ κάθε Χριστιανοῦ, ὅταν ἀκούῃ τὴν λέξι «Παρθένος», στρέφεται ἀμέσως πρὸς τὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο, ἡ Ὅποία ἀποτελεῖ τὸ πρότυπο καὶ τὴν ἐνίσχυσι κάθε ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος ἐπιδιώκει νὰ βιώνη τὴν ζωὴ τῆς ἀγνότητος, ὅσο καὶ ἂν τὸ παράδειγμά Της εἶναι ἀνυπέβλητο καὶ πάνω ἀπὸ κάθε ἀνθρώπινο ἐπίτευγμα.

Ἐπίσης, δυνάμεθα νὰ προσθέσουμε ὅτι, ὅταν ἀκοῦμε τὴν λέξι «Παρθένος», περισσότερο σκεπτόμεθα τὸ γυναικεῖο φύλο. Γιατί; Διότι, νομίζω, ἂν καὶ ἡ ἀρετὴ τῆς ἀγνείας στολίζει κάθε ἄνθρωπο, στολίζει ὅμως ὄλως ἰδιαιτέρως τὴν γυναῖκα.

Θὰ ἔχουμε ὅλοι γνωρίσει τέτοια παραδείγματα, ἀλλὰ μπορῶ νὰ ὁμολογήσω ὅτι, τόσο γιὰ τὸν Σεβασμιώτατο Πατέρα μας, ὅσο καὶ γιὰ ὅλους ποὺ τὴν ἐγνωρίσαμε ἐκ τοῦ πλησίον, ἡ ἀείμνηστος Γερόντισσα Κυπριανὴ ἦταν παράδειγμα ἀγνότητος ἀπαράμιλλο.

Αὐτός, ὁ ὁποῖος εἶχε τὴν εὐλογία νὰ τὴν γνωρίσῃ θὰ καταλάβῃ τί ἐννοῶ, ἀλλὰ ἐλπίζω νὰ δοθῇ εὐκαιρία ἄλλη στιγμή νὰ ὁμιλήσουμε γιὰ τὴν ἀγιασμένη αὐτὴ προσωπικότητα, τὸν ἐπίγειο αὐτὸν Ἄγγελο τῆς Μονῆς τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων.

Ἡ ὀσιωτάτη Γερόντισσα Κυπριανὴ ἐφήρμοζε στὴν ζωὴ της τὴν συμβουλή τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος Ρώμης:

«Ὁ ἀγνὸς ἐν τῇ σαρκὶ μὴ ἀλαζονευέσθω, γινώσκων ὅτι ἕτερός ἐστιν ὁ ἐπιχορηγῶν αὐτῷ τὴν ἐγκράτειαν».

Δηλαδή, ἡ ἀείμνηστος Γερόντισσα ἐφρόντιζε πάντοτε νὰ ἀσφαλίζει τὴν Παρθενία μὲ τὴν ταπεινοφροσύνη.

* * *

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΣ τὴν σκέψι αὐτὴ, θὰ ἤθελα νὰ τονίσω ὅτι τὸ Εὐαγγέλιο, στὴν παραβολὴ τῶν Δέκα Παρθένων, μᾶς κάνει σαφέστατο ὅτι ἡ Παρθενία καὶ ἡ ἀγνότης τῆς ψυχῆς κινδυνεύουν ὄχι μόνο ἀπὸ τὸ σαρκικὸ πάθος, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ κάθε ἄλλο πάθος ψυχικό.

Σχετικά, ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος γράφει:

«Ὁ λέγων Παρθένος εἰμὶ τῷ σώματι, τῇ δὲ ψυχῇ φθονεῖ τὸν ἀδελφόν, οὗτος οὐκ ἐστὶν παρθένος· πάλιν ὁ κενόδοξος οὐκ ἐστὶ παρθένος».

Ὅπως δηλαδὴ καὶ σὲ κάθε ἀρετῇ, ἔτσι καὶ μὲ τὴν Παρθενία ὑπάρχει ὁ κίνδυνος τῆς ὑπερηφανείας, ὁ ὁποῖος προκαλεῖ καταφρόνησι τῶν ἄλλων, τῶν δῆθεν ἀκαθάρτων.

Ἐκεῖνος ὅμως, ὁ ὁποῖος ἔχει ἀλωθῇ ἀπὸ τὴν ἐπικίνδυνη αὐτὴ ὑπερηφάνεια, φαίνεται νὰ λησμονῇ, ὅτι μεγαλύτερη ἀκαθαρσία στὴν ψυχὴ προκαλεῖται ἀπὸ τὴν ὑπερηφάνεια παρὰ ἀπὸ κάθε ἄλλο πάθος.

Ὅλοι οἱ Πατέρες μᾶς εἰδοποιοῦν γιὰ τὸν κίνδυνο αὐτό, ὅπως γράφει πάλιν ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος:

«Τὴν παρθένον οὐ τῷ σώματι μόνον εἶναι δεῖ, ἀλλὰ καὶ τῇ ψυχῇ, εἰ μέλλει τὸν Ἅγιον ὑποδέχεσθαι Νυμφίον».

Μόνο μὲ τὴν γνήσια καὶ ἀνυπόκριτη ταπεινῶσι εἶναι δυνατόν νὰ διαφυλαχθῆ ἡ ἐν Χριστῷ Παρθενία ἄμωμος, ὥστε νὰ ἀγιασθῆ ὁ ἄνθρωπος ὁλόκληρος, ψυχῆ τε καὶ σῶματι.

Προκειμένου ὅμως νὰ ὀλοκληρωθῆ καὶ τελειωθῆ ἡ παρθένος ψυχὴ, δὲν ἀρκεῖ νὰ διατηρήσῃ ἑαυτὴν ἀμόλυντον ἀπὸ σαρκικὰ καὶ πνευματικὰ πάθη, ἀλλὰ πρέπει ἀπαραιτήτως καὶ νὰ ἐνωθῆ μὲ τὸν μόνον Παρθένον καὶ Πανάμωμον καὶ Πάναγνον Νυμφίον, τὸν Σωτῆρα μας Ἰησοῦ Χριστό.

Γράφει ὁ Ἅγιος Νεκτάριος μὲ πολλὴ χάρι:

«Ἡ παρθένος, ἡ τὸν Χριστὸν ἀγαπήσασα, καὶ Αὐτὸν ὡς νυμφίον ἐπιποθήσασα, καὶ Αὐτῷ ἀφιερωθείσα, καὶ Αὐτῷ ζῶσα, οὐκέτι ἑαυτῇ ζῆ, ζῆ δὲ ἐν αὐτῇ ὁ Χριστός, καὶ Αὐτῷ συσταυροῦται, καὶ συνθάπτεται, καὶ συνανίσταται, Αὐτῷ διαλέγεται καὶ πρὸς Αὐτὸν ἀτενίζει, πρὸς Αὐτὸν τὴν ψυχὴν αἶρει, καὶ πρὸς Αὐτὸν καρδίαν καὶ διάνοιαν ἀνυψοῖ...».

Τότε πραγματοποιεῖται ὁ Μυστικὸς Γάμος τῆς παρθένου ψυχῆς μὲ τὸν Νυμφίον Χριστόν· τότε ἔχουμε τὸ μέγα θαῦμα τῆς ἐν Χριστῷ Παρθενίας.

* * *

ΕΧΟΥΜΕ ἤδη δώσει μερικὲς ἀπαντήσεις στὴν ἀρχικὴ ἐρώτησι γιατί ἡ Καινὴ Διαθήκη καὶ ὅλοι οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας ἐπαινοῦν τόσο πολὺ τὴν Παρθενία.

Ἄν ὅμως ἀνατρέξουμε στὴν Παλαιὰ Διαθήκη, εἶναι ἀξιοπρόσεκτον ὅτι ἡ Παρθενία δὲν θεωρεῖται πουθενὰ ἀρετὴ. Ὅπως λέγει σχετικὰ ὁ μέγας ἐραστής τῆς Παρθενίας, Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος:

«Μὴ νομίσης τὸ τῆς παρθενίας μέγεθος μικρὸν εἶναι. Τοσοῦτον ἐστὶν ἡ παρθενία, ὅτι οὐδεὶς ἠδυνήθη τῶν ἀρχαίων τοῦτο τηρῆσαι».

Ἡ Χάρις ὅμως τῆς διδασκαλίας τοῦ ἐνσαρκωθέντος Λόγου τοῦ Θεοῦ συμπληρώνει τὸν Νόμον τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης· ἔτσι, γιὰ πρώτη φορά, προβάλλεται ἡ Παρθενία στὴν Καινὴ Διαθήκη ὡς τρόπος ἐναρέτου ζωῆς.

Εἶναι ἀξιοπαρατήρητον, ὅτι ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Ἰωάννης ὁ Θεολόγος στὴν Ἱερὰ Ἀποκάλυψι διακρίνει ἓνα ἰδιαίτερο ἔνδοξο τάγμα σεσωσμένων:

«Οὗτοι εἰσὶν οἱ μετὰ γυναικῶν οὐκ ἐμολύνθησαν, παρθένοι γὰρ εἰσὶν... οὗτοι ἠγοράσθησαν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἀπαρχὴ τῷ Θεῷ καὶ τῷ ἀρνίῳ, καὶ ἐν τῷ σῶματι αὐτῶν οὐχ εὕρεθη ψεῦδος· ἄμωμοι εἰσὶν».

Ἐφ' ὅσον ἡ ἐν Χριστῷ Παρθενία εἶναι μία ἐλεύθερη καὶ ἀβίαστη ἐπιλογή, πρὸς τὴν ὁποία μᾶς προτρέπει ἡ Ἐκκλησία, χωρὶς ποτὲ νὰ μᾶς τὴν ἐπιβάλη, ἡ Παρθενία ὁμοιάζει μὲ τὴν Μοναχικὴ Πολιτεία, ἀλλὰ δὲν ταυτίζεται ἀπόλυτα μὲ αὐτήν.

Υπάρχουν ἅγιοι Μοναχοί, οἱ ὁποῖοι προέρχονται ἀπὸ τὴν ἔγγαμο ζωὴ, ἀλλὰ καὶ ἄλλοι –σπανιότεροι– ποὺ ἠγίασαν μὲ τὴν ζωὴ τῆς Παρθενίας ἐντὸς τοῦ κόσμου.

Ἡ Παρθενία εἶναι, ὅπως καὶ ὁ Μοναχισμός, μία τιμητικὴ πρόσκλησις, ἡ ὁποία ἀπευθύνεται σὲ ὀλίγους. Καὶ εἶναι πράγματι ἐκπληκτικό, ὅτι ὁ Κύριος ποὺ μᾶς προστάζει νὰ εἴμεθα ἔτοιμοι γιὰ νὰ δεχθοῦμε ἀκόμη καὶ τὸν θάνατο γιὰ τὸ ὄνομά Του, πουθενὰ καὶ ποτὲ καὶ σὲ κανέναν δὲν δίνει τὸ πρόσταγμα τῆς Παρθενίας, ὅπως γράφει καὶ πάλι χαριτωμένα ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος:

«Τοσοῦτον γὰρ ἐστὶν τὸ τῆς παρθενίας πρᾶγμα, ὅτι κατελθὼν ὁ Χριστὸς ἐξ οὐρανοῦ οὐδέποτε ἐθάρρησεν ἐπιτάξαι τοῦτο· ἀποθνήσκειν ἐνομοθέτησεν, ἐχθροὺς εὐεργετεῖν, παρθενεύειν δὲ οὐκ ἐνομοθέτησεν».

Ἐπομένως, ἡ Παρθενία, ὡς προαιρετικὴ θυσία χάριν τοῦ Θεοῦ, περισσότερη χάρι φέρει σὲ ἐκείνον, ὁ ὁποῖος τὴν ἐξασκεῖ, παρὰ οἱ ἄλλες καθολικὲς ἐντολὲς τοῦ Θεοῦ, οἱ ὁποῖες ἐφαρμόζονται ἀπὸ κάθε πιστὸ στὴν ζωὴ του.

* * *

ΘΑ ΧΡΕΙΑΖΟΤΑΝ ὅμως, ὄχι μόνον τὸ χάρισμα τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, ἀλλὰ καὶ χρόνος πολὺς, προκειμένου ἀπλῶς νὰ προσεγγίσουμε τὴν χάρι καὶ τὸ μεγαλεῖο τῆς ἐν Χριστῷ Παρθενίας· γι' αὐτὸ ἄλλωστε προσεγγίσαμε ἀκροθιγῶς τὸ μεγάλο αὐτὸ Μυστήριον τῆς ἐν Χριστῷ Ζωῆς, στὸ ὁποῖο μυσταγωγός μας φωτισμένος καὶ διακριτικός ἦταν καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι ὁ Σεβασμιώτατος Πατέρας καὶ Μητροπολίτης μας.

Ἐκ τῶν Ἁγίων Προστατῶν τῆς Μονῆς μας, ἡ ἔνδοξος Παρθενομάρτυς Ἰουστῖνα ἀποτελοῦσε ἀνέκαθεν γιὰ μᾶς, ἀλλὰ ἀκόμη καὶ γιὰ κάθε πιστό, τὸ φωτεινὸ ὀρόσημο στὴν πορεία μας πρὸς τὴν κορυφὴν τῆς Ἀγνότητος καὶ Παρθενίας.

Νὰ μὴ λησμονοῦμε τὸ παράδειγμά της, ἀλλὰ καὶ τὴν δύναμι τῶν πρεσβειῶν της, διότι, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, ἀνήκει στὴν χορεία τῶν Παρθένων, οἱ ὁποῖες περιβάλλουν τὴν Πανάχραντο καὶ Πανάμωμο Θεοτόκο καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ.

Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ θεωρηθῇ τυχαία ἡ ἴδρυσις τῆς Μονῆς μας,

ὅπως βεβαίως καὶ ἄλλων Μονῶν, στὴν κρίσιμη αὐτὴ ἐποχῇ, ὅπου τὸ ὄραμα τῆς Παρθενίας τείνει νὰ λησμονηθῇ ἐντελῶς.

Δόξα τῷ Θεῷ! Διὰ τῶν Ἁγίων μας καὶ τῆς Μονῆς αὐτῶν, ἀναρριπίζεται συνεχῶς ἐδῶ καὶ σαράντα πέντε περίπου χρόνια στὶς ψυχὰς πολλῶν ἐκλεκτῶν ὁ εὐσεβῆς πόθος γιὰ τὴν Παρθενία καὶ τοὺς Μυστικούς Γάμους μὲ τὸν Χριστό.

Ἡ χαρὰ μας καὶ ἡ συγκίνησίς μας συγκλονίζουν τὴν ὑπαρξί μας, κάθε φορὰ ποὺ ἔχουμε τὴν ἰδιαίτερη εὐλογία νὰ σφογγίζουμε τὸ ἰδρωμένο μέτωπο τῶν νέων μας, οἱ ὅποιοι ἀγωνίζονται γενναίως, προκειμένου νὰ διατηρηθοῦν ἀγνοὶ γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ μας, μέσα στὸ καμίνι τῶν πειρασμῶν τοῦ κόσμου.

Ἡ Ὑπερευλογημένη Θεοτόκος καὶ οἱ Ἅγιοί μας Κυπριανὸς καὶ Ἰουστῖνα εἶθε νὰ ἐνισχύουν μέχρι τέλους τὸν πολυσέβαστο πνευματικό μας Πατέρα, νὰ τὸν μακροημερεύουν καὶ νὰ τὸν ἀξιώσουν τῆς οὐρανοῦ μακαριότητος, ὅπως ἐκεῖνος μᾶς ἀξίωσε μὲ τὶς εὐχὰς του νὰ γευώμεθα ἀπὸ τὴν ζωὴ αὐτὴ τὴν μακαριότητα τῆς ἐν Χριστῷ Παρθενίας.

Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα!

Εὐχαριστῶ!

● ΕΚΦΩΝΗΤΗΣ:

Εὐχαριστοῦμε θερμὰ τὸν Θεοφιλέστατο Ἐπίσκοπο Μεθώνης κύριο Ἀμβρόσιο, διότι μὲ τρόπο λιτὸ καὶ κατανοητὸ μᾶς βοήθησε νὰ προσεγγίσουμε τὸ ἀνεξάντλητο θέμα τῆς ἀγγελικῆς Παρθενίας καὶ Ἀγνότητος.

Ἐπίσης, διότι μᾶς ὑπενθύμισε, ὅτι ἔχουμε ἕναν ἰσχυρὸ σύμμαχο στὸ ἄθλημα αὐτό: τὴν Ἁγία Ἰουστίνα, Προστάτιδα –μαζὶ μὲ τὸν Ἅγιο Κυπριανὸ– τῆς Μονῆς μας.

* * *

■ Ὅμως, τὸ Πρόγραμμά μας συνεχίζεται.

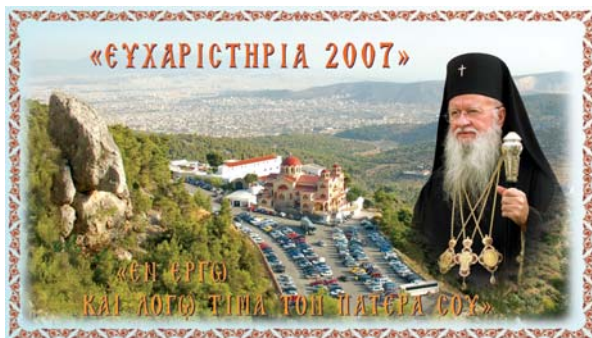
Οἱ λαϊκοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί μας, οἱ ὁποῖοι ἀνήκουν στὴν εὐρύτερη οἰκογένεια τῶν Ἀγιοκυπριανιτῶν, θὰ ἤθελαν – ὅπως πάντοτε – νὰ συμμετάσχουν καὶ αὐτοὶ μὲ τὸν τρόπο τους στὴν ἀποψινή μας χαρά.

Ἐνας «*Χαιρετισμὸς Εὐγνωμοσύνης*» πρὸς τὸν Σεβασμιώτατο Πατέρα μας ἐκ μέρους των εἶναι ὁπωσδήποτε καλοδεχούμενος καὶ βεβαίως μέσα στὶς προοπτικὲς τῶν «*Εὐχαριστηρίων*» μας.

Παρακαλῶ τὸν ἀγαπητὸ μας κύριο Γεώργιο Κορρέ, παλαίμαχο Ἀγιοκυπριανίτη, νὰ προσέλθῃ στὸ Βῆμα.

2. – «*Χαιρετισμὸς Εὐγνωμοσύνης*».

«Εὐχαριστήρια 2007»

Χαιρετισμὸς Εὐγνωμοσύνης
ἐκ μέρους τῶν λαϊκῶν
πνευματικῶν τέκνων

(8.10.2007)

*Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα μας·
Πολυσέβαστε πνευματικέ μας Πατέρα·*

Επικαλοῦμαι τὴν ἀγία εὐχή Σας, γιὰ νὰ ἀξιωθῶ νὰ ἐκπροσωπήσω ἐπάξια τὴν εὐρύτερη Ἀγιοκυπριανικὴ Οἰκογένεια, ἡ ὁποία μοῦ ἀνέθεσε νὰ μεταφέρω τὰ εὐλαβῆ τῆς αἰσθήματα στὸ σεπτὸ πρόσωπό Σας στὴν ἀποψινὴ μας Ἐκδήλωσι.

■ Τὰ ἐφετινά μας «Εὐχαριστήρια» εἶναι κυριολεκτικὰ λουσμένα μέσα στὸ φῶς τῆς ἀναστάσιμης χαρᾶς.

■ Τὰ ὀνομαστήριά Σας, συνδυασμένα μὲ τὴν πρώτη Πανήγυρι στὸν νέο ὑπέρλαμπρο Ναὸ τῆς Μονῆς μας καὶ μὲ τὶς χειροτονίες τῶν δύο νέων Ἀρχιερέων μας, τοῦ πολυαγαπητοῦ μας Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ὁρεῶν κ. Κυπριανοῦ καὶ τοῦ ἐπίσης πολυαγαπητοῦ μας Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Γαρδικίου κ. Κλήμη, προσλαμβάνουν πρωτόγνωρες διαστάσεις χαρᾶς, ἀγαλλιάσεως, εὐχαριστίας καὶ δοξολογίας.

■ **Ἔχουμε** ὅλοι τὴν αἴσθησι, ὅτι ἐορτάζουμε μία πνευματικὴ Ἐνοῖξι καὶ ἀπολαμβάνουμε τὴν οὐράνια εὐωδία ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ εὐλογημένα ἄνθη, τὰ ὁποῖα Σεῖς ἐφυτεύσατε, Σεῖς περιποιηθήκατε καὶ Σεῖς προστατεύσατε πατερικά.

■ **Σᾶς εὐχαριστοῦμε** θερμότητα, διότι ἡ Σεβασμιότητά Σας μᾶς ἀξιώνει νὰ προγευώμεθα τὴν μακαριότητα τῆς αἰώνιας Ἐνοῖξης, τὴν εὐωδία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

* * *

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα μας·

Τὸ Μοναστήρι τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης, τοῦ ὁποῖου –κατὰ θεῖαν Πρόνοια εἶσθε ἰδρυτῆς– ἔχει ἤδη σφραγίσει τὴν σύγχρονη ἱστορία τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας, ἀλλὰ καὶ τῆς Πατρίδος μας γενικώτερα.

■ **Ἡ γνησιότητα** τοῦ μηνύματός Σας, διὰ μέσου τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ Καθιδρύματος, ἔχει ἐπιδράσει καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ ἐπιδρᾷ θετικὰ καὶ ἀνακαινιστικὰ σὲ ἀναρίθμητες ψυχές, ἀκόμη καὶ πέρα τῶν στενῶν ὁρίων τῆς Ἑλλάδος μας.

■ **Τὸ βίωμα** τῆς ἐν Χριστῷ ἀγνότητος, μὲ τὴν στενὴ καὶ μὲ τὴν εὐρεῖα ἔννοια, ἔχει ἀναστήσει ψυχές, ἔχει ἐξαγνίσει ὑπάρξεις, ἐνῶ ἀκόμη καὶ γιὰ τοὺς ἀσθενέστερους πνευματικὰ ἀποτελεῖ ἓνα ὄραμα ἐλπίδας, μίαν ἄγκυρα ἐλπίδας, στὸ ταραγμένο πέλαγος τοῦ ἀγῶνος τους.

* * *

Σεβασμιώτατε Γέροντα καὶ πνευματικέ μας Πατέρα·

Ἐν ὑπάρχουν οἱ κατάλληλες λέξεις γιὰ νὰ ἐκφράσουν τὸν χεῖμαρρο τῶν αἰσθημάτων τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εὐγνωμοσύνης μας, τόσο πρὸς τὸ σεπτὸ Πρόσωπό Σας, ὅσο καὶ πρὸς τὴν σεπτὴ Ἀδελφότητά Σας, γιὰ ὅ,τι μᾶς ἔχετε προφέρει τόσο γνήσια καὶ τόσο ἀπλόχερα, ἀλλὰ καὶ μὲ τόσες θυσίες.

■ **Σᾶς εὐχόμεθα** ἐνίσχυσι καὶ μακροήμερουσι, τὸν πολλαπλασιασμὸ τῶν εὐωδιαστῶν ἀνθῶν στὸ εὐλογημένο Περιβολι τῆς Μονῆς Σας καὶ Μονῆς μας, καὶ ἐκπλήρωσι κάθε εὐλαβοῦς προσδοκίας Σας, πρὸς δόξαν Θεοῦ.

«Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα!».

• ΕΚΦΩΝΗΤΗΣ:

Εὐχαριστοῦμε θερμὰ τὸν ἀγαπητὸ ἐν Χριστῷ ἀδελφὸ μας κύριο Γεώργιο Κορρέ, ὁ ὁποῖος μὲ τρόπο σύντομο καὶ περιεκτικὸ μᾶς μετέφερε στὴν πράγματι ἀνοιξιὰτικὴ ἀτμόσφαιρα τῆς παρουσίας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

* * *

Ἐφθασε ἡ στιγμή νὰ προσφέρουμε στὸν ἐορτάζοντα Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη μας τὸ καθιερωμένο μας δῶρο.

Ὅπως πάντοτε, εἶναι πολὺμνος καρπὸς καὶ μόχθος τοῦ Ἁγιογραφείου τῆς Μονῆς μας καὶ ἀποτέλεσμα συλλογικῆς προσπάθειας τῆς Ἀδελφότητός μας.

Ἐχει, ὅπως πάντα, ἄμεση σχέσι μὲ τὸ θέμα τῆς ἐφετινῆς μας Ἐκδηλώσεως, «τὴν ἐν Χριστῷ Παρθενία».

Παρακαλῶ τὸν Θεοφιλέστατο Ἐπίσκοπο Γαρδικίου κ. Κλήμεντα νὰ παρουσιάσῃ τὸ δῶρο.

3. - Παρουσιάσεις καὶ προσφορὰ δώρου.

«Ἡ Ἐπίσκεψις τῆς Θεομήτορος εἰς τὸν Ὅσιον Σεραφεῖμ τοῦ Σάρωφ»

• Διαστάσεις: 68×100 ἐκ. •

Μέρος Γ'.

• ΕΚΦΩΝΗΤΗΣ:

Ἦδη εἰσερχόμεθα, μὲ τὴν βοήθεια τοῦ Θεοῦ, στὸ τρίτο Μέρος τοῦ Προγράμματός μας.

Ἡ Χορωδία καὶ Ὀρχήστρα «*Ἑλληνορθόδοξη Κληρονομιά*» θὰ μᾶς παρουσιάσῃ, ὅπως κάθε χρόνο, δημοτικὰ τραγούδια καὶ ὀργανικούς σκοπούς.

Ἐνα ἀπὸ τὰ οὐσιώδη χαρακτηριστικὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μας εἶναι ἡ Ἱεραποστολή.

Τὸ ἔργο τῆς Ἱεραποστολῆς εἶναι τεράστιο καὶ ἐκτεταμένο· ἐπομένως πρέπει νὰ προσευχώμεθα γι' αὐτό.

Ἡ «*Ἑλληνορθόδοξη Κληρονομιά*» θὰ μᾶς παρουσιάσῃ μία «*Δέσπηση στὴν Θεοτόκο γιὰ τὴν Ἱεραποστολή*», ἡ ὁποία εἶναι ποίημα τῆς Ἀδελφότητός μας.

Ἡ ἐν Χριστῷ ἀδελφή μας Μαρία Γιατράκου θὰ ἀπαγγεῖλῃ εἰσαγωγικὰ τὴν «*Δέσπηση*».

1. - «*Δέσπηση στὴν Θεοτόκο γιὰ τὴν Ἱεραποστολή*».

Δέσπηση στὴν Θεοτόκο γιὰ τὴν Ἱεραποστολή

Ἐὐλόγησε, Πανάχραντε, τοὺς κόπους τῶν παιδιῶν Σου,
καὶ πλήθυνε τὰ δράγματα, πρὸς δόξαν τοῦ Υἱοῦ Σου!

Ὁ σπόρος τῆς Ἀλήθειας, στ' αὐλάκια νὰ ριζώνει,
καὶ οἱ καρδιές ν' ἀνθίζουνε, τὴν Χάρη ποῦ ἐνώνει!

Ἀυνάμωσε τὸν ζῆλό μας, μὲ φλόγα καὶ μ' ἀγάπη,
νὰ ρίχνουμε τὰ δίχτυα μας, σ' ὅλης τῆς γῆς τὰ πλάτη!

Ἀπόστολοι νὰ γίνουμε, σ' ἀνατολὴ καὶ δύση,
νὰ τρέχει τοῦ Κυρίου μας, τῆς Χάριτος ἡ βρῦση!

Ὁρθοδοξίας νάματα, χωρὶς καινοτομίες,
ν' ἀρδεύουν ἀδιάκοπα, ἀνθρώπων τὶς καρδιές!

Ὁ λόγος τῆς Ἐνστάσεως, ν' ἀκούγεται ἀπαύστως,
καὶ ὁ Μητροπολίτης μας, νὰ χαίρεται ἀφράστως!

Νὰ χαίρουν στὰ Οὐράνια, Μονῆς ἡμῶν τὰ κρίνα,
ὁ ἔνθεος Κυπριανός, ἡ θεία Ἰουστίνα!

Τὸ Φῶς ποὺ εἶναι Ἄκτιστο, Τριάδος τῆς Ἁγίας,
νὰ προσελκύει τοὺς λαούς, σὲ τρίβους Ἀληθείας!

Ἐλόγησε, Πανάχραντε, τοὺς κόπους τῶν παιδιῶν Σου,
καὶ πλήθυνε τὰ δράγματα, πρὸς δόξαν τοῦ Υἱοῦ Σου!

● **ΕΚΦΩΝΗΤΗΣ:**

Συνεχίζουμε με ένα οργανικό Κρητικό. Ρεθυμνιώτικο συρτό.

2. - *Όργανικό Κρητικό.*

● **ΕΚΦΩΝΗΤΗΣ:**

Στεργιανή πατινάδα.

3. - *Πατινάδα.*

● **ΕΚΦΩΝΗΤΗΣ:**

Έν συνεχείᾳ θὰ ἀκούσωμε ἕνα ὠραῖο Δημοτικὸ τῆς Ἡπείρου:
«Πουλάκι μου, ποῦ ἔτρεχες;». Ὅμιλεῖ συμβολικὰ γιὰ τὴν ἀξία τῆς
ἐλευθερίας.

4. - «Πουλάκι μου, ποῦ ἔτρεχες;».

Ἦχος α΄. Ρυθμὸς δίσημος.

Πουλάκι μου, ποῦ ἔτρεχες
τοῦτο τὸ καλοκαίρι;
Ψηλὰ σταῖς ράχαις, στὰ βουνὰ
γύριζα καὶ πετοῦσα.

Ἐγὼ εἶμ' ἐν' ἀγριοπούλι,
τὶς ἐρημιὲς ζηλεύω,
στοὺς βράχους τρέχω καὶ γυρνῶ,
καὶ στὰ κλαδιὰ κοιμοῦμαι.

Ἐγὼ εἶμ' ἐν' ἀγριοπούλι,
στὰ δάση ξενυχτάω,
καὶ στὰ λημέρια τῶν κλεφτῶν
τρέχω καὶ κελαηδῶ.

Ἐγὼ εἶμ' ἐν' ἀγριοπούλι,
καὶ στὸ κλουβὶ δὲ μπαίνω,
χίλιες φορὲς τὸ θάνατο
παρὰ φυλακισμένο. **[δῖς]**

● **ΕΚΦΩΝΗΤΗΣ:**

Ἵργανικὸ Ἀργεΐτικο.

5. - Ἵργανικὸ Ἀργεΐτικο.

● **ΕΚΦΩΝΗΤΗΣ:**

Καὶ θὰ κλείσουμε τὸ μουσικὸ μέρος τοῦ Προγράμματός μας μὲ μία παραδοσιακὴ μελωδία.

Στίχοι φθινοπωρινοὶ σὲ ρυθμὸ ἐπτάσημο Καλαματιανό.

«Καλῶς ὤρισες βροχούλα».

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ, εὐχαριστοῦμε θερμότατα τὴν Ὀρχήστρα καὶ Χορωδία μας «*Ἑλληνορθόδοξη Κληρονομιά*», ἡ ὁποία ἔχει συσταθῆ καὶ λειτουργεῖ ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μητρόπολι Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς.

Ἡ παρουσία της, στὶς διάφορες Συνάξεις μας, ἀποτελεῖ μία πνευματικὴ μαρτυρία καὶ ταυτοχρόνως συμβάλλει στὴν ἀναζωογόνησι καὶ συνέχεια τῆς εὐωδιαστῆς πολιτισμικῆς μας Κληρονομιάς.

6. - «Καλῶς ὤρισες βροχούλα».

Καλῶς ὤρισες βροχούλα

Ἦχος α΄. Ρυθμὸς ἐπτάσημος.

Καλῶς ὤρισες βροχούλα,
τ' οὐρανοῦ γλυκειὰ δροσιά,
Σὲ προσμένουν μὲ λαχτάρια,
κάμποι, δάση καὶ βουνά.
Σὲ προσμένουν μὲ λαχτάρια,
κάμποι, δάση καὶ βουνά.
Καλῶς ὤρισες βροχούλα,
τοῦ οὐρανοῦ γλυκειὰ δροσιά.

Ἐπωδὸς

Ἄχ, βροχούλα δροσερή,
Ἄχ, βροχούλα σταλαχτή.

Τὰ ὀλόδροσα νερά σου
λούζουν θάμνους καὶ κλαριά,
πλημμυρίζουν τὰ χαντάκια,
ξεδιψάζουν τὰ φυτά.

Ἄχ, βροχούλα...

Δροσερὴ γλυκεῖα βροχούλα
τ' οὐρανοῦ παρηγοριά,
ἀπ' τὶς στάχτες σὺ ζωντάνεψε
τὰ δάση τοῦ Μοριᾶ.
Δροσερὴ γλυκεῖα βροχούλα
τ' οὐρανοῦ παρηγοριά.

Ἄχ, βροχούλα...

Μέρος Δ'.

- **ΕΚΦΩΝΗΤΗΣ:**

Στὸ Τέταρτο Μέρος τῶν «*Εὐχαριστηρίων*» μας θὰ παρακολουθήσουμε «*Τὸ Ὅραμα τῆς Θεοτόκου στὸν Ὅσιο Σεραφεῖμ τοῦ Σάρωφ*».

Πρὸ ὀλίγου, εἶδαμε στὸ δῶρο τὴν εἰκαστικὴ ἀπόδοσι τοῦ Ὁράματος αὐτοῦ, τῆς καταπληκτικῆς Ἐπισκέψεως τῆς Θεοτόκου.

Παρακαλῶ τὸν ἀγαπητὸ ἐν Χριστῷ καὶ ἀξιότιμο Καθηγητὴ κύριο Ὀνούφριου Σῶχο νὰ μᾶς *ζωντανέψῃ* τὸ πολυσήμαντο αὐτὸ Ὅραμα.

- - *Ἀπαγγελία κ. Ὀνουφρίου Σάχου* - [Παρουσίασις.](#)

«Εὐχαριστήρια 2007»

Τὸ Ὕραμα τῆς Θεοτόκου στὸν Ὅσιο Σεραφεῖμ τοῦ Σάρωφ

ΕΝΑ χρόνο καὶ δέκα μῆνες πρὶν τὸν θάνατό του, τὴν 25ῃ Μαρτίου 1831 ἐνωρὶς τὸ πρῶτῃ, ἀξιώθηκε ὁ ὅσιος Σεραφεῖμ νὰ δεχθῆ τὴν ἐπίσκεψι τῆς Θεομήτορος.

* * *

«Δύο ἡμέρες πρὶν, διηγεῖται ἡ ἀδελφὴ τοῦ Ντιβέγιεβο Εὐπραξία, μοῦ εἶχε παραγγεῖλει νὰ τὸν ἐπισκεφθῶ.

Ὅταν πῆγα, μοῦ εἶπε:

– *Θὰ ἔχουμε ἐπίσκεψι τῆς Παναγίας μας.*

Ἐσκυψα τότε τὸ κεφάλι, μὲ κάλυψε μὲ τὸν μανδῦά του καὶ μοῦ διάβασε κάτι ἀπὸ ἓνα βιβλίο. Ὑστερα μὲ σήκωσε καὶ μοῦ εἶπε:

– *Κρατήσου ἐπάνω μου καὶ μὴ φοβηθῆς τίποτε.*

Ἀκούσθηκε τότε μία βοή σὰν δυνατοῦ ἀνέμου μέσα σὲ δάσος. Σταμάτησε ὁ ἄνεμος καὶ ἀκούσθηκε ἓνας ἁρμονικὸς ὕμνος. Ἡ πόρτα ἀνοίξε μόνη τῆς καὶ χύθηκε φῶς λαμπρότερο ἀπὸ τοῦ ἡλίου. Μία εὐωδία γέμισε τὸ κελλὶ ἀνώτερη ἀπὸ θυμίαμα. Ὁ μπάτουςκα ἦταν γονατιστὸς μὲ τὰ χέρια ὑψωμένα. Ἐγὼ ἔτρεμα. Κάποια στιγμή σηκώθηκε ὁ Στάρετς καὶ μοῦ εἶπε:

– *Μὴ φοβᾶσαι, παιδί μου. Δὲν πρόκειται γιὰ κάτι δαιμονικό. Μᾶς τὸ παραχωρεῖ τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ. Νά, ἡ ὑπερένδοξη πάναγνη Δέσποινά μας, ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος, ἔρχεται κοντά μας.*

Πράγματι, μπροστὰ πήγαιναν δύο ἄγγελοι κρατῶντας ὁ ἓνας στὸ δεξί κι ὁ ἄλλος στὸ ἀριστερὸ χέρι κλαδιά, ποὺ μόλις εἶχαν ἀνθίσει. Τὰ μαλλιά τους, ὅμοια μὲ νῆμα ἀπὸ στιλπνὸ χρυσάφι, ἔπεφταν ἐλεύθερα στοὺς ὤμους τους. Πίσω ἀκολουθοῦσαν ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος καὶ ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Θεολόγος. Φοροῦσαν ἐνδύματα λευκὰ καὶ ἀστραφερά.

Καὶ τώρα ἔκανε τὴν ἐμφάνισί Της ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος, ἀκολουθούμενη ἀπὸ δώδεκα Παρθένες. Φοροῦσε μανδύα σὰν κι αὐτὸν ποὺ ἀγιογραφεῖται στὴν εἰκόνα “Πάντων τῶν θλιβομένων ἡ χαρά”. Ἦταν μανδύας λαμπρός, ἀφάνταστα ὠραῖος, μὲ χρῶμα ποὺ δὲν μπορῶ νὰ τὸ ἐκφράσω. Κούμπωνε κάτω ἀπὸ τὸν λαϊμὸ μὲ μεγάλη, στρογγυλὴ καὶ κλειστὴ πόρπη. Ἦταν στολισμένος μὲ σταυρούς, διακοσμημένος ποικιλόμορφα, ἀλλὰ δὲν γνωρίζω μὲ τί. Θυμᾶμαι μόνο ὅτι ἔλαμπε μ’ ἓνα ἀσυνήθιστο φῶς. Μέσα ἀπὸ τὸν μανδύα φοροῦσε πράσινο φόρεμα, ζωσμένο ψηλὰ μὲ ζώνη. Φοροῦσε ἐπίσης κάτι σὰν πετραχήλι καὶ ἐπιμάνικα, στολισμένα ὅλα μὲ σταυρούς. Στὸ ἀνάστημα ἦταν ψηλότερη ἀπ’ ὅλες τὶς Παρθένες. Στὸ κεφάλι εἶχε ἓνα ὑπέροχο στέμμα, κοσμημένο ἐπίσης μὲ σταυρούς, καὶ τόσο φωτεινὸ, ποὺ ἦταν ἀδύνατον νὰ τὸ ἀντικρύση μάτι, καθὼς καὶ τὴν πόρπη καὶ τὸ πρόσωπό Της. Τὰ μαλλιά Της, πιὸ μακριὰ καὶ ὁμορφα ἀπὸ τῶν ἀγγέλων, ἔπεφταν ἐλεύθερα στοὺς ὤμους.

Οἱ Παρθένες τὴν ἀκολουθοῦσαν κατὰ ζεὺγῃ καὶ φοροῦσαν κι αὐτὲς στέμματα. Διέφεραν ὅμως στὸ χρῶμα τῶν μαλλιῶν καὶ τῶν ἐνδυμάτων, καθὼς ἐπίσης στὴ μορφή καὶ στὸ ἀνάστημα. Ἦσαν ὅλες πολὺ ὁμορφες. Μερικὲς ἀπ’ αὐτὲς ξεχώρισαν καὶ στάθηκαν τριγύρω μας.

Ἡ Βασίλισσα στεκόταν στὴ μέση. Τὸ κελλὶ εἶχε γίνει εὐρύχωρο, ἦταν ὅλο φῶς, ἀλλὰ φῶς πιὸ λαμπρό, πιὸ λευκὸ ἀπὸ τοῦ ἡλίου. Φοβήθηκα καὶ ἔπεσα.

* * *

Μὲ πλησίασε τότε ἡ Δέσπονα, μὲ ἄγγιξε μὲ τὸ δεξί Της χέρι καὶ εὐδόκησε νὰ μοῦ πῆ:

– *Σήκω, ἀδελφή, καὶ μὴ μᾶς φοβᾶσαι! Μαζί μου ἔχουν ἔρθει Παρθένες σὰν κι ἐσένα.*

Δὲν κατάλαβα πῶς σηκώθηκα. Ἡ οὐράνια Βασίλισσα ἐπανελάβε:

– *Μὴ φοβᾶσαι! Ἦρθαμε νὰ σᾶς ἐπισκεφθοῦμε.*

Ὁ πατὴρ Σεραφεῖμ εἶχε ἤδη σηκωθῆ ὀρθιος μπροστὰ στὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο, κι ἐκείνη μιλοῦσε μαζί του τόσο φυσικά, τόσο οἰκεία, σὰν μὲ κάποιον δικό Της. Συνεπαρμένη ἀπὸ μεγάλη χαρὰ ρώτησα τὸν Στάρετς:

– *Ποῦ εἶμαστε; Ποιοί εἶναι αὐτοί;*

Νόμιζα πὼς δὲν ζοῦσα πλέον. Τότε μοῦ μίλησε ἡ Θεοτόκος καὶ μοῦ εἶπε:

– *Πλησίασε μόνη σου τὶς Παρθένης καὶ ρώτησέ τες ἡ ἴδια.*

Πλησίασα. Στὴν πρώτη σειρὰ ἦσαν οἱ μεγαλομάρτυρες Βαρβάρα καὶ Αἰκατερίνη. Στὴ δεύτερη ἡ πρωτομάρτυς Θέκλα καὶ ἡ μεγαλομάρτυς Μαρίνα. Στὴν τρίτη σειρὰ ἡ ἁγία Εἰρήνη καὶ ἡ ὁσία Εὐπραξία. Στὴν τέταρτη οἱ μεγαλομάρτυρες Πελαγία καὶ Δωροθέα. Ἀπὸ πίσω ἡ ὁσία Μακρίνα καὶ ἡ μάρτυς Ἰουστίνη. Τέλος, ἀκολουθοῦσαν ἡ μεγαλομάρτυς Ἰουλιανὴ καὶ ἡ μάρτυς Ἀνυσία.

Τὶς πλησίαζα μὲ τὴν σειρὰ μία πρὸς μία. Κι ἐκεῖνες μοῦ ἔλεγαν τὸ ὄνομά τους καὶ μοῦ περιέγραφαν, ὅπως οἱ Συναξαρισταί, τὴ ζωὴ καὶ τὸ μαρτύριο ποὺ ὑπέμειναν χάριν τοῦ Χριστοῦ. Ὑστερα μοῦ εἶπαν:

– *Δὲν μᾶς χάρισε ὁ Θεὸς αὐτὴ τὴ δόξα δωρεάν, ἀλλὰ μὲ τὸ μαρτύριο. Κι ἐσὺ θὰ μαρτυρήσης.*

* * *

Ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος εἶπε πολλὰ στὸν πατέρα Σεραφεῖμ. Ἄν καὶ μετεῖχα στὸ ὄραμα, δὲν μπόρεσα ὅμως νὰ τὸ ἀκούσω. Ἄκουσα μόνο τὸ ἐξῆς:

– *Μὴν ἀφήσῃ τὶς παρθένης μου (τοῦ Ντιβέγιεβο).*

– *Ἦ Δέσποινα! ἀπήνησε ὁ Στάρετς. Τὶς συγκεντρώνω, ἀλλὰ δὲν μπορῶ νὰ τὶς κατευθύνω μόνος μου.*

– *Ἐγὼ θὰ σὲ βοηθήσω σὲ ὅλα. Θὰ τὶς διδάξῃς τὴν ὑπακοή. Ἄν τὴν κρατήσουν, θὰ εἶναι μαζί σου καὶ κοντά μου. Διαφορετικὰ θὰ χάσουν τὴν μερίδα τους ἀνάμεσα σ' αὐτὲς ἐδῶ τὶς Παρθένης, ποὺ εἶναι οἱ πιὸ οἰκεῖες σ' ἐμένα. Οὔτε τέτοια θέσι οὔτε τέτοιο στεφάνι θὰ ἀπολαύσουν. Ὅποιοσδήποτε τὶς προσβάλλῃ, θὰ τιμωρηθῇ ἀπὸ μένα. Καὶ ὅποιος χάριν τοῦ Κυρίου τὶς διακονήσῃ, θὰ βρῇ ἔλεος ἐνώπιόν Του.*

* * *

Κατόπιν ἡ Παναγία στράφηκε σ' ἐμένα.

– *Κοίταξε λοιπόν, μοῦ εἶπε, αὐτὲς ἐδῶ τὶς Παρθένης μου καὶ τὰ στεφάνια τους. Μερικὲς ἄφησαν ἐπίγεια βασιλεία καὶ πλοῦτη γιὰ τὴν οὐράνια βασιλεία. Ὅλες ἀγάπησαν τὴν ἐκούσια πτωχεία, ἀγάπησαν μόνο τὸν Κύριο, καὶ γι' αὐτὸ βλέπεις πόση δόξα καὶ τιμὴ ἀξιώθηκαν. Ὅπως ὑπέφεραν οἱ ἀρχαιότερες μάρτυρες, ἔτσι ὑποφέρουν καὶ οἱ σημερινές. Μόνο ποὺ ἐκεῖνες ὑπέφεραν φανερά, ἐνῶ σήμερα ὑποφέρουν μυστικὰ μὲ θλίψι καρδίας. Ὁ μισθὸς τους ὅμως θὰ εἶναι ὁ ἴδιος.*

* * *

Γυρίζοντας ὕστερα ἢ Ὑπεραγία Θεοτόκος στὸν Στάρετς τὸν εὐλόγησε καὶ τοῦ εἶπε:

– *Σύντομα, ἀγαπητέ μου, θὰ εἶσαι μαζί μας!*

Ἄντάλλαξε μαζί του χαιρετισμό, καθὼς καὶ ὅλοι οἱ ἅγιοι. Ὁ Τίμιος Πρόδρομος καὶ ὁ Θεολόγος Ἰωάννης τὸν εὐλόγησαν, ἐνῶ οἱ Παρθένης τὸν χαιρέτησαν διὰ χειραψίας.

Κάποιος τότε ἀπευθυνόμενος σ' ἐμένα εἶπε:

– *Ἀξιώθηκες αὐτὸ τὸ ὄραμα χάρις στὶς προσευχὰς τῶν πατέρων Σεραφεῖμ, Μάρκου, Ναζαρίου καὶ Παχωμίου.*

* * *

Ξαφνικὰ ὅλα χάθηκαν. Τὸ ὄραμα τελείωσε. Εἶχε διαρκέσει λιγώτερο ἀπὸ ὦρα.

– *Εἶδες, ἀδελφή, παρατήρησε ὁ μπάτουσκα, τί χάρι μᾶς ἀξίωσε ὁ Κύριος νὰ ἀπολαύσουμε ἐμᾶς τοὺς ταπεινοὺς; Εἶναι ἡ δωδεκάτη φορὰ ποὺ ἀξιῶνομαι νὰ δῶ ὄραμα. Σήμερα ἀξίωσε κι ἐσένα ὁ Κύριος. Τὴ χαρὰ ποὺ ἀπολαύσαμε! Μποροῦμε νὰ ἔχουμε τὴν πίστι καὶ τὴν ἐλπίδα μας στὸν Κύριο. Νὰ νικᾶς τὸν ἐχθρό μας διάβολο καὶ νὰ ζῆς πάντα μὲ σωφροσύνη. Ὁ Κύριος θὰ σὲ βοηθήσῃ σὲ ὅλα. Νὰ ἐπικαλῆσαι τὴ βοήθειά Του, τῆς Θεοτόκου καὶ τῶν ἁγίων καὶ νὰ μνημονεύῃς κι ἐμένα τὸν ταπεινό. Στὴν προσευχή σου νὰ λές:*

“Κύριε, πῶς θὰ εἶναι ἡ ὥρα τοῦ θανάτου μου; Κύριε, πῶς θὰ πλησιάσω στὴ φοβερὴ κρίσι; Πῶς θὰ ἀπολογηθῶ γιὰ τίς πράξεις μου; Βασίλισσα τῶν οὐρανῶν, βοήθησέ με”».

Μέρος Ε΄.

● ΕΚΦΩΝΗΤΗΣ:

Εὐχαριστοῦμε ἐγκάρδια τὸν Καθηγητὴ κύριο Ὀνούφριο Σῶχο, γιὰ τὴν πράγματι χαρισματικὴ ἀπαγγελία τῆς τόσο κατανυκτικῆς αὐτῆς Ἐπισκέψεως τῆς Θεοτόκου στὸν Ὅσιο Σεραφεῖμ.

* * *

Μὲ τὴν Χάρι τοῦ Κυρίου μας καὶ τὴν βοήθεια τῶν Ἁγίων Προστατῶν μας Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης, τὸ Πρόγραμμά μας ἔχει φθάσει στὸ τέλος του.

Ἡ Μοναστικὴ μας Ἀδελφότης ἀπευθύνει γιὰ ἄλλη μία φορὰ θερμὲς καὶ ἐγκάρδιες εὐχαριστίες πρὸς ὅλους τοὺς ἐν Χριστῷ ἀδελφούς μας, οἱ ὁποῖοι καὶ πάλι ἐφέτος μᾶς ἐτίμησαν μὲ τὴν παρουσίαν τους.

Ἰδιαίτερα εὐχαριστοῦμε, τόσο τοὺς παρόντας, ὅσο καὶ τοὺς ἐπιστρέψαντας ἤδη στὶς πατρίδες τους, ἀγίους Ἀρχιερεῖς, οἱ ὁποῖοι ἤλθαν καὶ ἐφέτος ἀπὸ διάφορες χῶρες τοῦ ἐξωτερικοῦ (Ρουμανία, Βουλγαρία, Ἀμερικὴ, Ὀσσετία, Ἰταλία, Σουηδία), καὶ στοὺς ὁποίους προσωπικὰ ἀναφερθῆκαμε κατὰ τὴν Πανήγυρι τῆς Μονῆς μας.

• *Ἐντελῶς ἰδιαίτερες καὶ ἐγκάρδιες εὐχαριστίες ἐκφράζουμε πρὸς τὸν Σεβασμιώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἑτνα Καλιφορνίας κ. Χρυσόστομο, ὁ ὁποῖος – παρὰ τοὺς μεγάλους κινδύνους ἐκ τῶν πολλῶν ἀσθενειῶν του – ἐταξίδευσε διὰ θαλάσσης καὶ ξηρᾶς γιὰ πολλὰς ἡμέρας προκειμένου νὰ παρευρίσκειται ἐγκαίρως στὴν Πανήγυρι τῆς Μονῆς μας!!!*

Ἡ ὑγεία τοῦ Σεβασμιωτάτου κ. Χρυσοστόμου δὲν τοῦ ἐπιτρέπει νὰ ταξιδεύῃ ἀεροπορικῶς· ἔτσι, θὰ εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ ὑποβληθῇ σὲ δευτέρη ταλαιπωρία, γιὰ νὰ ἐπιστρέψῃ στὴν Ἀμερικὴ καὶ νὰ φθάσῃ στὴν Ἑδρα του καὶ πάλι μετὰ ἀπὸ πολλὰς ἡμέρας.

• Ἐπίσης, εὐχαριστοῦμε καὶ ὅλους τοὺς Κληρικούς, τοὺς Μοναχοὺς καὶ τὶς Μοναχές, ποὺ εἶναι ἐδῶ ἀπόψε καὶ ἀντιπροσωπεύουν τὶς Ἐνορίες καὶ τὶς Μοναστικὲς μας Ἀδελφότητες ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐξωτερικό.

• Ἐκφράζουμε τὴν ἐγκάρδια εὐγνωμοσύνη μας καὶ πρὸς τὴν Ἀδελφότητα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων, ἡ ὁποία – ἐκτὸς τῶν ἄλλων – ἐμόχθησε καὶ στὸ μεταφραστικὸ ἔργο, γιὰ τὴν ταυτόχρονη ἀπόδοσι τῆς ἀποφινῆς μας Ἐκδηλώσεως στὰ Ἀγγλικά, Ἱταλικά καὶ Ρωσικά, ὥστε νὰ παρακολουθῆται καὶ ἀπὸ τοὺς ἀλλοδαποὺς φιλοξενουμένους μας.

• Δὲν θὰ πρέπει βεβαίως νὰ λησμονήσω νὰ εὐχαριστήσω καὶ τοὺς παρισταμένους ἀξιότιμους πολιτικοὺς ἄρχοντας, γιὰ τὴν μέχρι τώρα συμπαράστασί τους καὶ τοὺς προτρέπουμε νὰ συνεχίσουν, ὥστε μὲ τὸν τρόπο τους νὰ συμβάλλουν καὶ αὐτοὶ στὴν εἰρηνικὴ συνεργασία τῶν λαῶν καὶ τὴν ὑπέρβασι τῶν ἀνθρωπιστικῶν κρίσεων.

... ..

• Τέλος, εὐχαριστοῦμε καὶ πάλι ὅλους γενικῶς τοὺς παρισταμένους, οἱ ὁποῖοι ἐτίμησαν τὰ «*Εὐχαριστήρια*» ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ Σεβασμιωτάτου πνευματικοῦ Πατρὸς καὶ Μητροπολίτου μας.

• Στὴν ἔξοδο, ὅπως πάντοτε, θὰ δοθοῦν σὲ ὅλους διάφορες εὐλογίες, καθὼς καὶ ἓνα *Ἀναμνηστικό*: τὸ ἀντίτυπο τῆς ἱερᾶς Εἰκόνης μὲ τὸ Ὅραμα τοῦ Ὁσίου Σεραφεῖμ τοῦ Σάρωφ, ἡ ὁποία προσεφέρθη ἀπόψε στὸν πνευματικὸ μας Πατέρα.

Ἐπίσης, στὴν ἔξοδο διατίθενται καὶ οἱ νέοι Ἡμεροδείκτες τοῦ ἔτους 2008.

2.- Πολυχρόνιον.

3.- Διανομὴ γλυκυσμμάτων καὶ εὐλογιῶν.

4.- «Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν...».

**Τῷ δὲ Θεῷ ἡμῶν
δόξα, προσκύνησις
καὶ εὐχαριστία!**